

P6_TA-PROV(2005)0408

Wspólnotowe podejście wobec zarządzania migracją ekonomiczną

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (COM(2004)0811 - 2005/2059(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając opublikowaną przez Komisję Zieloną Księgę w sprawie podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną (COM(2004)0811),
- uwzględniając Powszechną Deklarację Praw Człowieka, w szczególności jej art. 13 dotyczący swobody poruszania się i wyboru miejsca zamieszkania oraz prawa powrotu do kraju,
- uwzględniając Europejską Konwencję Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, w szczególności jej art. 8 dotyczący prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego,
- uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 15 dotyczący swobody wyboru zawodu i prawa do podejmowania pracy,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Badanie powiązań między migracją legalną a nielegalną” (COM(2004)0412),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Pierwsze roczne sprawozdanie w sprawie migracji i integracji” (COM(2004)0508),
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów z dnia 15 grudnia 2004 r. oraz 24 stycznia 2005 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Badanie powiązań między migracją legalną a nielegalną”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego imigracji, integracji i zatrudnienia¹,
- uwzględniając Traktat Amsterdamski, przekazujący Wspólnocie zadania i kompetencje w zakresie imigracji i azylu, oraz art. 63 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską,
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na posiedzeniach w dniach 15-16 października 1999 r. w Tampere, 14-15 grudnia 2001 r. w Laeken, 21-22 czerwca 2002 r. w Sewilli oraz 19-20 czerwca 2003 r. w Salonikach,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady i Rady Europejskiej z dnia 14 października 2004 r. w sprawie przyszłości obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz warunków wzmocnienia swojej legitymizacji i skuteczności²,
- uwzględniając konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniach 4-5 listopada 2004 r. w Brukseli i zawarty w nich Program Haski,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,

---

¹ Dz.U. C 92 E z 16.4.2004, str. 390.

² Dz.U. C 166 E z 7.7.2005, str. 58.

- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Handlu Międzynarodowego, jak również Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0286/2005),
- A. mając na uwadze, że zadaniem Unii Europejskiej powinno być, w celu lepszego zarządzania migracją pracowników do Wspólnoty oraz w interesie pełnego zatrudnienia, stworzenie wspólnej polityki migracyjnej zgodnej ze wspólnotową polityką rozwoju przy jednoczesnej, skutecznej realizacji prawa do swobody przepływu osób w obrębie Wspólnoty,
- B. mając na uwadze, że nie istnieje europejska polityka migracyjna, która stanowiłaby wszechstronne i skoordynowane ramy oraz że Unia Europejska i jej Państwa Członkowskie muszą zarządzać istniejącym przepływem migracyjnym,
- C. mając na uwadze, że Unia Europejska powinna jak najszybciej stworzyć rzeczywistą europejską politykę imigracyjną,
- D. mając na uwadze, że imigracja ekonomiczna może pomóc w zarządzaniu istniejącym przepływem imigrantów, skutkując potencjalnie ograniczeniem nielegalnej migracji, a także mając na uwadze, że może ona wywołać efekt domina i pomóc w walce z wykorzystywaniem nielegalnych imigrantów w szarej strefie i przemytem ludzi,
- E. mając na uwadze, że migracja gospodarcza stanowi jedynie częściowe rozwiązanie trudności demograficznych i gospodarczych Wspólnoty; mając na uwadze, że aby sprostać wyzwaniom globalizacji powinny zostać podjęte wysiłki w celu znalezienia nowych rozwiązań w dziedzinie polityki gospodarczej i rynku pracy, zwłaszcza w odniesieniu do równowagi między życiem rodzinnym a zawodowym kobiet i mężczyzn oraz równego wynagrodzenia za pracę o równej wartości,
- F. mając na uwadze, że europejska polityka imigracyjna powinna opierać się na poszanowaniu podstawowych praw człowieka, zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi konwencjami,
- G. mając na uwadze prognozy dotyczące starzenia się czynnego zawodowo społeczeństwa europejskiego oraz przyszłe zagrożenia dla solidarności międzypokoleniowej w Europie, wskutek czego wzrośnie zapotrzebowanie na wykwalifikowaną i niewykwalifikowaną siłę roboczą we wszystkich Państwach Członkowskich,
- H. mając na uwadze, że w kontekście imigracji Państwa Członkowskie zmieniły status z państw pochodzenia na państwa przyjmujące,
- I. mając na uwadze, że przepływ migracyjny dotyczy nie tylko państw granicznych, ale całej Unii Europejskiej, w związku z czym tym bardziej konieczne jest przyjęcie wspólnej polityki w zakresie imigracji,
- J. przekonany, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa społeczeństwu europejskiemu Unia Europejska, jako obszar bez granic wewnętrznych, powinna realizować wspólną, spójną i skuteczną politykę w zakresie bezpieczeństwa granic zewnętrznych oraz opracować w oparciu o zasadę wzajemnego poszanowania i solidarności wspólną politykę w zakresie wiz, azylu i imigracji, zgodną z międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka; mając na uwadze, że polityka w tym zakresie powinna uwzględniać prawa podstawowe, obejmować zwalczanie dyskryminacji, rasizmu i ksenofobii oraz regulować

migrację w globalny, zrównoważony i ludzki sposób,

- K. mając na uwadze, że termin transpozycji dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi¹ upływa 23 stycznia 2006 r. i że w myśl tej dyrektywy, w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego legalnie zamieszkuje w Państwie Członkowskim od pięciu lat, może uzyskać status rezydenta długoterminowego i tym samym prawo do zamieszkania w innym Państwie Członkowskim,
- L. mając na uwadze, że imigracja ze względów ekonomicznych stanowi istotne wyzwanie dla Unii Europejskiej, wymagające wspólnego podejścia, które stanowiłoby przeciwwagę dla ściśle narodowego spojrzenia na kwestię migracji,
- M. mając na uwadze, że wykazano już pozytywny wpływ imigracji na rynek pracy (dynamika) oraz że z tego względu powinna być ona postrzegana raczej jako szansa niż jako kwestia bezpieczeństwa,
- N. mając na uwadze, że polityka dotycząca migracji ekonomicznej powinna być powiązana ze Strategią Lizbońską i Europejską Strategią na rzecz Zatrudnienia,
- O. przekonany, iż działaniom podejmowanym w celu uregulowania legalnej imigracji i integracji towarzyszyć muszą środki zapewniające bezpieczeństwo granic zewnętrznych, polityka readmisji, przeciwdziałanie nielegalnej imigracji oraz handlowi ludźmi, jak również wyzyskiwaniu zatrudnianych na czarno imigrantów,
- P. przekonany, iż skuteczna polityka legalnej imigracji zależy również od wdrożenia kompleksowej i bardziej aktywnej strategii realizującej pełną integrację, łączącej szereg działań na polu społecznym, gospodarczym i obywatelskim, a także od programów wprowadzających oraz kursów językowych; pod warunkiem, że polityka imigracji i integracji nie będą traktowane oddzielnie,
- Q. mając na uwadze potrzebę zapewnienia pełnego poszanowania prawa do życia w rodzinie każdego imigranta legalnie zamieszkującego na terytorium Unii Europejskiej zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka oraz mając na uwadze konieczność dokonania przeglądu dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin² w celu zagwarantowania poszanowania tego prawa,
- R. świadomy ogromnego znaczenia współpracy między Unią Europejską i jej Państwami Członkowskimi a krajami pochodzenia, której powinna towarzyszyć prawdziwa polityka wspólnego rozwoju,
- S. mając na uwadze, że wszystkie Państwa Członkowskie powinny ratyfikować Międzynarodową Konwencję o Ochronie Praw Wszystkich Pracowników-Migrantów i Członków ich Rodzin,
- T. mając na uwadze, że nielegalne zatrudnienie najbardziej skłania do nielegalnej imigracji i że w związku z tym Państwa Członkowskie powinny zwiększyć wysiłki w celu zwalczania pracy na czarno oraz nakłonić osoby zatrudniające nielegalnie migrantów do zaprzestania

---

¹ Dz.U. L 16 z 23.1.2004, str. 44.

² Dz.U. L 251 z 3.10.2003, str. 12.

tego rodzaju działań i zadbać o to, by zostały one ukarane,

1. wyraża ubolewanie nad decyzją Rady o utrzymaniu jednomyślności i procedury konsultacji w całym zakresie legalnej imigracji; uważa, że, przeciwnie, w celu przyjęcia skutecznego i przejrzystego ustawodawstwa w tym zakresie niezbędne jest zastosowanie procedury współdecyzji;
2. przypomina, że migranci w znaczący sposób przyczynili się i nadal przyczyniają się do dobrobytu i rozwoju gospodarczego, kulturalnego i społecznego Państw Członkowskich;
3. uznaje migracje ekonomiczne za zjawisko pozytywne, które zawsze sprzyjało i sprzyja postępowi cywilizacyjnemu, wymianie kulturowej i technologicznej;
4. wyraża ubolewanie, że Radzie dotąd nie udało się opracować wspólnej polityki imigracyjnej oraz że skupiła się ona głównie na represyjnym aspekcie tej polityki (umowy o readmisji, kontrola policyjna na granicach itd.);
5. podkreśla, że rzeczywiste opracowanie wspólnej polityki imigracyjnej, uwzględniającej prawa podstawowe i międzynarodowe zobowiązania w zakresie praw człowieka, jest priorytetowym celem integracji europejskiej, który został ponownie ujęty w Programie Haskim z dnia 4-5 listopada 2004 r.;
6. przypomina, że prawo do głosowania podlega kompetencji Państw Członkowskich;
7. uważa, że wspieranie integracji społecznej i politycznej pracowników migrujących wymaga, aby korzystali oni z równorzędnych praw; w związku z tym wzywa Państwa Członkowskie, Komisję i Radę do podjęcia wszelkich kroków niezbędnych do przyznania migrantom zamieszkującym na obszarze Unii Europejskiej nieprzerwanie od co najmniej pięciu lat prawa do głosowania w wyborach lokalnych i do Parlamentu Europejskiego;
8. wzywa Państwa Członkowskie do stworzenia specjalnego pozwolenia na pobyt ułatwiającego poszukiwanie pracy;
9. zwraca się do Komisji o uwzględnienie w decyzjach i decyzjach ramowych wszystkich postanowień Międzynarodowej Konwencji o Ochronie Praw Wszystkich Pracowników-Migrantów i Członków ich Rodzin, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w dniu 18 grudnia 1990 r., której celem jest integracja pracowników-migrantów; zgodnie ze swoją rezolucją z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie priorytetów i zaleceń UE na 61. sesję Komisji Praw Człowieka ONZ w Genewie (14 marca - 22 kwietnia 2005 r.)¹ oraz opinią Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego² wzywa Państwa Członkowskie do zapewnienia szybkiej ratyfikacji wspomnianej Konwencji NZ, której dotychczas nie przyjęło żadne z Państw Członkowskich;
10. podkreśla, że problem migracji wymaga stosowania zróżnicowanego podejścia w zależności od powodów przyjazdu, takich jak azyl, uchodźstwo czy migracja ekonomiczna;
11. wzywa Państwa Członkowskie do natychmiastowego zniesienia wszelkich barier w swobodnym przepływie obywateli Unii;

---

¹ Teksty przyjęte, P6_TA(2005)0051.

² Opinia SOC/173 z 30 czerwca 2004.

12. wyraża przekonanie, że polityka migracyjna Unii Europejskiej powinna być opracowana w oparciu o globalne i spójne podejście, oparte na współdziałaniu między poszczególnymi zakresami polityki, a nie tylko na wymogach polityki Państw Członkowskich odnoszących się do rynku pracy;
13. nalega na przyjęcie wspólnej polityki imigracyjnej w celu zakończenia rozpowszechnionego na szeroką skalę wycisku pracowników, którzy stają się jego ofiarą ze względu na brak legalnych możliwości imigracji;
14. wzywa Komisję, aby przy wyznaczaniu europejskich ram migracji z przyczyn ekonomicznych wzięła pod uwagę różne polityki i doświadczenia istniejące w Państwach Członkowskich oraz podkreśla, że należy przeprowadzać stałą ocenę wpływu polityki imigracyjnej na inne polityki UE, w tym na politykę handlową;
15. opowiada się za możliwością złagodzenia i poprawy skuteczności zasad przyjazdu w celu podjęcia pracy poprzez wprowadzenie pozwoleń na pobyt w celu podjęcia pracy, norm minimalnych przyjmowania obywateli państw trzecich w przypadku zatrudnienia na podstawie umowy o pracę lub na zasadzie samozatrudnienia oraz pozwoleń na pobyt i pracę dla pracowników sezonowych lub zatrudnionych na czas określony;
16. uważa za konieczne wzmocnienie solidarności poprzez inicjowanie działań na rzecz integracji migrantów, szczególnie wobec nowych Państw Członkowskich;
17. stwierdza, że regulacja kwotowa ma na celu zapewnienie nielegalnym migrantom perspektyw na przyszłość, jednak nie będzie mogła zastąpić prawdziwej polityki dotyczącej imigracji ani stanowić skutecznej metody rekrutacji migrantów ekonomicznych;
18. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do uwzględnienia sytuacji migrantów przebywających w chwili obecnej na terytorium Unii Europejskiej (osoby ubiegające się o azyl, członkowie rodzin pracowników migrujących, studenci, nielegalni imigranci itp.), którzy już teraz przyczyniają się do rozwoju gospodarki europejskiej, jednak bez prawnego uznania;
19. podkreśla, iż migracja ekonomiczna jest jednym z rozwiązań europejskiego problemu starzenia się społeczeństwa i problemów gospodarczych i uważa, iż w celu sprostania wyzwaniom zglobalizowanego świata Państwa Członkowskie muszą przyjąć nowe podejście w zakresie polityki gospodarczej i zatrudnienia, w tym polityki pozwalającej na pogodzenie życia zawodowego z rodzinnym;
20. przypomina, że problemy związane z unijnym rynkiem pracy nie powinny być rozwiązywane wyłącznie za pomocą migracji ekonomicznej, lecz również poprzez stymulowanie innowacyjności i nowych technologii, wzrost wydajności oraz zachęcanie do zatrudniania starszych pracowników w UE;
21. zaleca Radzie podjęcie właściwych działań w celu ułatwienia wymiany informacji i lepszej koordynacji polityk w tym zakresie;
22. wzywa Komisję do przeanalizowania sprawdzonych metod przeciwdziałania nielegalnej imigracji, stosowanych w Państwach Członkowskich;
23. przypomina o znaczeniu włączenia do wszystkich zawieranych przez Unię Europejską

umów o stowarzyszeniu i współpracy klauzul dotyczących wspólnego zarządzania ruchami migracyjnymi i obowiązkowej readmisji w przypadku nielegalnej imigracji;

24. wzywa Komisję oraz Państwa Członkowskie do zainicjowania akcji uświadamiających i informacyjnych na temat polityki legalnej imigracji oraz jej pozytywnych skutków, zwłaszcza by rozwiązać wątpliwości obywateli i stworzyć pozytywny obraz imigracji;
25. wzywa Komisję do opracowania wniosku dotyczącego dyrektywy, która określałaby minimalne i wystarczające warunki przyjmowania na terytorium Unii Europejskiej poszukujących pracy obywateli państw trzecich, mając na uwadze przede wszystkim stworzenie legalnych możliwości imigracji;
26. uważa, że ten instrument legislacyjny powinien ustanawiać ogólne, a nie sektorowe ramy prawne;
27. jest przekonany, że z uwagi na zasadę pomocniczości bardziej wskazane jest wprowadzenie jednej procedury administracyjnej przyznającej migrantom ekonomicznym pozwolenie na pracę i na pobyt;
28. zwraca uwagę, że w zasadzie w takim systemie przyjmowanie migrantów ekonomicznych powinno być nierozzerwalnie związane z istnieniem szczególnego rodzaju pracy; wzywa jednakże Komisję do rozważenia możliwości wydawania specjalnych pozwoleń na pobyt dla osób poszukujących pracy lub prowadzących działalność na własny rachunek;
29. wzywa Państwa Członkowskie do rozważenia wprowadzenia szczególnego rodzaju łączonych pozwoleń na pobyt i pracę, które ułatwią rekrutację pracowników sezonowych lub zatrudnionych na czas określony;
30. uważa, że aby zmniejszyć nielegalną imigrację i pracę na czarno, wniosek powinien zawierać również przepisy umożliwiające pracownikom migrującym wjazd w celu poszukiwania pracy;
31. wzywa Komisję do jasnego zdefiniowania praw i obowiązków migrantów ekonomicznych,
32. wzywa Komisję do określenia polityki readmisji opartej na promowaniu dobrowolnych powrotów, m.in. poprzez środki wsparcia w kraju pochodzenia;
33. wzywa Komisję do zbadania kwestii ewentualnego przedłużenia pobytu po wygaśnięciu pozwolenia, z uwzględnieniem okresu zatrudnienia i pobytu, obecności innych członków rodziny oraz poziomu integracji;
34. wzywa Państwa Członkowskie do uwzględnienia podczas wydawania zezwolenia na migrację w celu podjęcia pracy wszystkich uzasadnionych interesów, nie tylko ekonomicznych, tak aby wydanie zezwolenia było odzwierciedleniem wyważonej oceny interesów;
35. wzywa Komisję do rozważenia możliwości wprowadzenia minimalnych standardów w odniesieniu do norm selekcji i do uwierzytelniania dyplomów uzyskanych za granicą;
36. wzywa Komisję do niezwłocznego opracowania i wdrożenia wspólnie z Państwami Członkowskimi wytycznych w sprawie obiektywnego gromadzenia danych statystycznych, służących uzyskaniu pełnego i różnicowanego przeglądu sytuacji migracyjnej oraz jej

konsekwencji gospodarczych w Państwach Członkowskich i w krajach pochodzenia, oraz w sprawie istniejących wymogów rynku pracy w całej Unii Europejskiej;

37. pamiętając, że do Państw Członkowskich należy podejmowanie decyzji dotyczących selekcji i ustalania liczby obywateli państw trzecich na swoim terytorium, opowiada się za dokonywaniem oceny danych z Państw Członkowskich oraz, w miarę potrzeby, za sporządzaniem szacunków globalnych;
38. wzywa Komisję do rozważenia możliwości stworzenia punktów informacyjno-kontaktowych na poziomie lokalnym i/lub regionalnym dla przedsiębiorstw europejskich zainteresowanych zatrudnieniem migrantów ekonomicznych;
39. wzywa Państwa Członkowskie do dostarczenia Komisji szacunków opartych na statystykach, tak by możliwe było opracowanie prognoz zapotrzebowania na pracę w całej Unii Europejskiej;
40. zachęca Państwa Członkowskie do stworzenia strony internetowej z ofertami pracy, tak aby dostarczyć osobom poszukującym pracy aktualnych i ogólnodostępnych informacji oraz do udostępnienia tych ofert pracy w portalu EURES;
41. wzywa Komisję, aby przy opracowaniu przyszłego planu działań uwzględniła instrument pozwalający na wymianę najlepszych praktyk w dziedzinie integracji między poszczególnymi Państwami Członkowskimi;
42. przypomina o kompetencjach poszczególnych Państw Członkowskich w odniesieniu do integracji, niosących za sobą prawa i obowiązki zarówno dla społeczeństw państw przyjmujących, jak i dla imigrantów; wzywa Państwa Członkowskie do koordynowania swoich polityk zgodnie z metodą otwartej koordynacji na podstawie przyjętych przez Radę dnia 19 listopada 2004 r. wspólnych wytycznych dotyczących unijnej polityki w zakresie integracji imigrantów;
43. wzywa Komisję do przedstawienia projektu regulacji prawnej, która będzie gwarantowała migrantom ekonomicznym dostęp do środków wpłacanych w ramach europejskich systemów socjalnych również po powrocie do krajów rozwijających się;
44. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do zwrócenia szczególnej uwagi na szczególną sytuację kobiet migrujących z pozostającymi na ich utrzymaniu dziećmi, zwłaszcza w zakresie praw wynikających z umów o pracę zawieranych na czas określony;
45. wzywa Państwa Członkowskie przyjmujące imigrantów do zawarcia z państwami pochodzenia porozumień, mających na celu zagwarantowanie transferu praw nabytych w jednym z państw w zakresie stażu pracy lub ubezpieczeń społecznych;
46. podkreśla, że transfery dokonywane przez migrantów z krajów rozwijających się do ich krajów ojczystych znacznie przewyższają kwoty transferów w ramach pomocy rozwojowej i są niezwykle ważne w kontekście osiągnięcia milenijnego celu rozwoju dotyczącego redukcji ubóstwa oraz wzywa właściwe instytucje do ułatwiania transferów poprzez pobieranie możliwie najniższych opłat;
47. podkreśla znaczenie współpracy między społeczeństwem państwa przyjmującego z jednej strony a imigrantami i społeczeństwami, z których pochodzą z drugiej;

48. uważa, że konieczna jest zmiana sposobu społecznego odbioru zjawiska migracji w Europie, m.in. poprzez aktywne zwalczanie przejawów dyskryminacji, rasizmu i ksenofobii oraz wprowadzenie historii migracji do programów nauczania;
49. ocenia pozytywnie promowanie idei „przepływu mózgów” wspieranej poprzez rozszerzenie zasady preferencji wspólnotowych na osoby, które pracowały już przez okres kilku lat na obszarze Unii Europejskiej przed powrotem do własnego kraju;
50. uznaje za niezwykle istotne, by europejska polityka migracji ekonomicznej znalazła również konkretne rozwiązania problemu drenażu mózgów;
51. wzywa Komisję do niezwłocznego podjęcia dialogu z rządami państw pochodzenia w celu osiągnięcia równowagi w ustawodawstwie, umożliwiającym migrację i gromadzenie doświadczenia zawodowego; wzywa też Komisję do zintensyfikowania prac w ramach tego dialogu, w porozumieniu z zainteresowanymi krajami, nad specjalnymi środkami w ramach sektorów szczególnie dotkniętych zjawiskiem drenażu mózgów;
52. wzywa zainteresowane Państwa Członkowskie do informowania potencjalnych imigrantów o ich możliwościach prawnych i ich perspektywach zanim opuszczą kraj pochodzenia; wzywa Komisję do wspierania koordynacji między działającymi w tych samych państwach służbami konsularnymi i dyplomatycznymi Państw Członkowskich, również w celu kierowania imigrantów w miarę możliwości do tych Państw Członkowskich, w których istnieją możliwości przyjęcia tych osób zgodne z ich profilem zawodowym;
53. podkreśla, że sprawiedliwe traktowanie oraz równe prawa dla migrantów mają kluczowe znaczenie;
54. podkreśla, iż wspólna polityka migracyjna powinna uwzględniać powody, dla których migranci decydują się na przyjazd do Europy, nierzadko z narażeniem życia, i dlatego też musi być związana z aktywną wspólną polityką na rzecz współpracy rozwojowej;
55. podkreśla znaczenie i konieczność wzmocnienia współpracy nie tylko między UE i krajami pochodzenia, lecz również między samymi krajami pochodzenia, w szczególności między krajami współpracującymi w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa, między krajami AKP, a także między tymi dwiema grupami państw;
56. oczekuje, że Komisja w swoich działaniach przeciwko zorganizowanemu handlowi ludźmi z krajów rozwijających się nie będzie karać ofiar, lecz skoncentruje się na karaniu przestępców; stwierdza, że wiele kobiet, które padły ofiarą handlu ludźmi, nie ma dostępu do ochrony prawnej i socjalnej;
57. wzywa Komisję do uznania migracji dzieci za osobny aspekt migracji ekonomicznej i zapewnienia praw i ochrony małoletnim migrantom zgodnie z art. 24 Karty Praw Podstawowych UE;
58. uważa, że uregulowanie kwestii imigracji między państwami trzecimi przyczyniłoby się do ochrony migrantów w zakresie praw człowieka i praw pracowniczych i równocześnie do skutecznego ścigania i karanie handlarzy ludźmi;
59. zaleca Komisji, by umożliwiła migrantom, którzy wrócili do krajów rozwijających się, w porównaniu z migrantami, którzy po raz pierwszy imigrują do Unii Europejskiej, ponowną

łatwiejszą migrację do Unii Europejskiej i uznała tym samym zdobyte doświadczenia integracyjne tych osób;

60. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządóm i parlamentóm Państw Członkowskich.